

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Lisa Hobman
UNDER AN ITALIAN SKY

Copyright © Lisa Hobman, 2021
First published in Great Britain in 2021 by Boldwood Books Ltd.
Translation Copyright © 2024 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-05318-0

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

LISA HOBMAN

Pod nebom Sicilije

Prevela Jelena Stanković

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2024.

Za mamu i tatu. Ne znam kako mi se posrećilo sa tako divnim roditeljima, ali mi je drago što je tako.

PROLOG

Nakon što je poletela sa aerodroma Džon F. Kenedi, glumica Rubi Lok sedela je u svom sedištu biznis-klase i spustila glavu skoro do krila, zarivši prste u kosu koja je inače bila bakarne boje i savršeno uređena. Oduvek je volela svoju prirodnu i vatrenu nijansu i ovo je bio prvi put za njenih trideset godina na ovom svetu da ju je prefarbala a da to *nije* bilo za ulogu. Ali ova nova čokoladna nijansa bila je deo *plana*. Ovako presavijena, verovatno je podsećala na one slike iz priručnika za hitne slučajeve prilikom pada aviona, iako je jedino što se trenutno rušilo oko nje bio njen život. A da, i njena karijera... da ne pominjemo ugled... a *tek* ponos, samopoštovanje i dostojanstvo. Otišla je od obožavanja do mržnje brže nego što neko izgovori *keks*. Nikada pre nije iskusila takav otrov, takvu zlobu i animozitet od ljudi koje nije ni poznavala. Otkrila je kako se brzo porcelanska engleska ruža može oboriti sa pijedestala i slomiti na milion delova.

Možda bi je barem neki sažaljevali ako se avion zaista sruši.

Uspravila se i stisnula ruke u krilu, poželevši da ošamari samu sebe zbog ovako besmislenih i morbidnih misli. Znala je da nije kriva ni za šta. Nikada ne bi ni *pomislila* onakve gnusne stvari, a kamoli ih objavila naočigled svih. Držala se svoje nevinosti kao pojasa za spasavanje. Sigurno će se u nekom trenutku naredne nedelje sve ovo završiti, izaći će na videlo da joj je neko hakovao profil i svi će shvatiti da je i ona žrtva u svemu ovome, zar ne?

Barem se agencija isprсила za mesto u biznis-klasi za prvi deo putovanja. Prostor koji je imala oko sebe značio je da ne mora usiljeno da se osmehuje ljudima, ili da je, u najgorem slučaju, ljudi ne vređaju u lice. Iako nije bila u potpunosti odvojena od ostalih putnika, svi su bili isuviše zauzeti spavanjem ili gledanjem filmova da bi je uznemiravali, te se osećala prijatno u svom sedištu do prozora, gde su joj doneli izvrsno vino u odgovarajućoj čaši i vrhunsku hranu dostojnu kraljevske porodice.

Nakon kratkog zaustavljanja na aerodromu Leonardo da Vinči u Rimu i promene aviona, Rubi je drugi deo putovanja provela u ekonomskoj klasi. Na sebi nije imala ni trunku šminke, a kosu je skupila ispod neupadljivog kačketa sa logom nekog američkog univerziteta. Obukla je preveliki duks i stavila najveće naočare za sunce koje je mogla da pronađe, a koje su joj sada skrivale pola lica. Nekoliko putnika ju je čudno pogledalo, ali je to pripisala činjenici da nije skidala nijedan od ovih predmeta za skrivanje tokom čitavog sata letenja, iako je u avionu bilo vruće.

Pilot je objavio dolazak na aerodrom Falkone Borselino u Palermu, te Rubi oseti kako joj se stomak prevrće. Upravo će kročiti u svoju novu svakodnevicu. Samo su je minuti delili od one nevidljivosti rezervisane za zaštićene svedoke. Samo što će joj, kao poznatoj i nagrađivanoj glumici, ovo biti prvi put da je sama nakon napuštanja umetničke škole pre devet godina. Potpuno sama. I nije imala predstavu kako da se nosi s tim.

Devet dana ranije – Dan zaljubljenih

Sva boja je nestala iz obraza Rubi Lok. „Ma daj, Valeri, jasno je da su mi hakovali profil!“ Zaronila je u mekanu kožnu fotelju u kancelariji *Montez i Sparka*, njenog njujorškog agenta. „*Nisam*, niti sam ikada bila podla i nadmena! Zar moji obožavaoci to neće videti?“ Očajno je mahala rukama prema Valerinom laptopu dok joj je srce tuklo u utrobi. „Toliko je očigledno da *ja* nikad ne bih objavila ovako nešto!“

Valeri Montez je uvukla vazduh kroz stisnute zube. „Nije tako jednostavno, šećeru. Društvene mreže mogu dokrajčiti karijere zvezdama kad preporučé pogrešan toalet-papir. Ali ovo... ovo je mnogo gore. Objave su za samo nekoliko sati postale viralne. Ljudi su se odmah bacili na odgovaranje. Sada je sve na izvol'te i jedino što možemo jeste da se borimo sa posledicama.“ Bruklinski akcenat bio joj je najjači kad *nije* telefonirala; tokom telefonskih razgovora ubacila bi tračak britanskog akcenta, koji je Rubi uvek navodio na nekontrolisano kikotanje. Ali je imala zlatno srce, a za nekoga ko je rođen i odrastao na Istočnoj obali, i te kako dobro je plivala u filmskoj industriji i Holivudu.

Rubi je ustala i koračala tamo-amo s rukama na kukovima, osetivši novi nalet odlučnosti u stomaku. „Ne, neću ovo da prihvatim. Otići ću na televiziju i sazvati konferenciju za štampu. Objasniću da mi je profil hakovan. Sigurno ću tako rešiti stvar.“

Valeri se koža oko očiju nabrala dok ju je sažaljivo gledala. „Žao mi je, Rubi, ali već sam pokušala da to uradim. Trenutno niko ne želi ni da čuje za tebe. Sve ovo se dogodilo pre samo nekoliko sati, zato pustimo da se malo ohladi, a? Da se prašina malo slegne, pa ćemo videti šta ćemo.“

Rubi se ponovo stropoštala. „Samo želim da se sve ovo završi. Imam utisak... da se obistinio neki košmar. Zar ne postoji način da otkrijemo ko je ovo učinio? Mora da postoji način da skinemo ljagu s mog imena. Da... pratimo IP adresu ili... nešto?“ Zvučala je glasnije i piskavije.

„Postoji i hoćemo. Samo se vrati u stan i sačekaj. Organizovaću obezbeđenje da...“

„Čekaj, šta?“ Rubi zgrabi naslone za ruke i ostavi tragove noktiju u čokoladnobraon kožnom materijalu. „Obezbeđenje? Šta će mi obezbeđenje?“

Valeri uzdahnu i nagnu se napred, pa se nasloni laktovima na stakleni sto i uplete prste. „Ljudi shvataju ovakve stvari veoma ozbiljno. Seti se samo kad je Džek Matajas rekao ono za zakon o naoružanju, ispisali su mu kuću grafitima, a njegova služavka je prodala svoju priču. Nastao je pakao. Sad se vratio sitnim reklamama, a prošlo je *tri godine*.“

Rubi razrogači oči i pokri usta drhtavom rukom. „Gospode dragi. Da li ti to kažeš da je mojoj karijeri došao kraj? To mi govoriš? Da mi je karijera gotova zbog nečega što nikada nisam rekla? Džeka Matajasa su *snimili* dok je to govorio. Nije mogao da porekne! Meni su *hakovali* društvene mreže. Nisam napisala one stvari. Znaš to!“

„Znam, šećeru, znam. I rešićemo ovo. Samo je potrebno vreme. Slušaj, dušo, tvoj sam agent već deset godina, prihvatila sam te se još kada si bila mlada učenica plesa, sećaš li se da si još bila dete? Bila si mi poput *mog* deteta. Nikada te ne bih navodila na pogrešan korak.“ Zamahnula je prstom. „Nemoj zaboraviti da si mogla da se premeštiš u Los Anđeles, ali da si odlučila da ostaneš u Njujorku kako bih ja brinula o tebi. I hoću. Molim te da mi prepustiš ovo i pustiš me da radim svoj posao, važi?“

Rekla je istinu. Rubi je ovu sredovečnu ženu sa ofarbanom i savršeno urednom frizuroum gledala kao majčinsku figuru. Valeri je još od

tinejdžerskih godina u šou-biznisu, prvo kao glumica koja je imala uloge u nekoliko kulturnih filmova, nakon čega je u tridesetima shvatila da ima dara za otkrivanje talenta kod drugih. Veoma su je poštovali u ovom poslu. Sigurno može da se pobrine za ovo, zar ne?

Rubi oseti kako je oči peku, a grlo joj se steže. „Tako sam naporno radila, sve sam podredila ovome. Ne mogu sad sve izgubiti. Šta da, dođavola, onda radim? Gluma je jedino što umem izuzev plesanja. Ali više čak i ne mogu da se oslonim na plesanje. Sigurno su i režiseri sa Brodveja već čuli za ovo.“ Podigla je bradu i kroz maglu od sunca piljila u svoju agentkinju.

Valeri je ustala i zaobišla sto kako bi kleknula pokraj nje. „Hajde, polako, Rubi. Šuška se da ćeš dobiti nominaciju za Oskara, nemoj zaboraviti da je to ogromna stvar za osobu iz Britanije. Ogromna! Zaboroga, pa ti si dobitnica BAFTA nagrade. Takve stvari se ne osvajaju ako imaš očajnog agenta kojeg nije briga. Znaš da sam uz tebe. Cela agencija je uz tebe. Znamo ovaj posao i *izvući ćemo se* iz ovoga. Obećavam. Nema govora o kraju glumačke karijere, važi?“

Rubi je jedva klimnula glavom.

Valeri su kolena krcnula dok je ustajala. Ispravila je tamnozelenu somotnu suknju. „Dobro. Cimnula sam Filipa. Odvešće te kući.“

Rubi nabra čelo. „Ti si zvala Filipa? Gde je Šelbi?“ Valerina nova asistentkinja bila je više odsutna nego prisutna tokom šest meseci rada u agenciji.

Valeri se namršti. „Moral je da ode kući zbog hitnih porodičnih problema. Dakle, otvori neku dobru flašu vina i napravi sebi kupku. Zovi Tajlera da dođe i malo te orasploži. Znam da je u gradu zato što je jutros bio na vestima.“

Rubi je ponovo klimnula glavom, obrisala oči i razmišljala da li da pozove verenika, kao što joj je Valeri predložila. „Da, da, zvuči kao dobar plan. Sinoć je poslao poruku kako bi mi javio da je sleteo na aerodrom Džon F. Kenedi, ali je rekao da je isuviše umoran da bi svratio.“

Tajler Harison je, za razliku od Rubi, više voleo jarka svetla Los Anđelesa, i mada je u prošlosti pokušavao da je ubedi da se prebaci tamo, još uvek se nije odlučila na taj korak, te je jednostavno odustao.

Za Rubi je boravak na Istočnoj obali bio nekako utešan; tako je bila malkice bliže Ujedinjenom Kraljevstvu. Veza im je uglavnom bila na daljinu, ali to i nije bilo važno s obzirom na to koliko su zauzeti. Nekako su uspevali da se uklupe.

A kada *jesu* bili zajedno, bilo je tako dinamično da gotovo i nisu izlazili na svetlost dana. A Tajler bi čak i za vreme tih strastvenih susreta izlazio na terasu ili odlazio u drugu prostoriju kuckajući nešto na telefonu i pokušavajući da bude diskretan, ali je znala da priča s nekim. Rubi je govorila sebi da je u pitanju samo koketiranje i da to ne treba da je uzrujava, ali nije prestajala da razmišlja o tome. Bio je neverovatno popularan i tražen. Bila je to žrtva koju je morala da prihvati ukoliko je želela da ostane u vezi s njim.

Prozori limuzine bili su zatamnjeni, te je Rubi mogla da zuri u snegom prekrivene gradske pejzaže bez straha da će je neko uočiti. Neverovatna arhitektura njujorške Muzejske milje uvek joj je nanosila osmeh na lice – uglovi usana su joj poigravali čak i pod ovim crnim oblakom koji ju je prekrrio. Muzej *Metropolitan* izdizao se iz trotoara poput ogromne kamene skulpture koja je svetlucala na zimskom suncu, a mase su se uprkos hladnom vremenu okupile na stepeništu poput hodočasnika spremnih da se klanjaju. Često je posećivala ovaj muzej kako bi gledala umetnička dela, ali je poslednjih nekoliko godina morala dosta bolje da se preruši.

Izvukla je telefon i ušla na društvene mreže. Nije morala ni da pretraži svoje ime. Snimci ekrana sa njenim navodnim objavama su joj boli oči već na prvoj strani. Komentari ispod slika bili su gotovo jednako podli kao i oni koje je neko objavio u njeno ime. Ljudi su je nazivali svim mogućim pogrdnim imenima i ostavljali komentare poput: „Nimalo me ne čudi, dovoljno je samo da je pogledate i da shvatite kakav je snob“, ili: „Nemam nameru da pogledam nijedan njen film, ukoliko uopšte i nastavi sa karijerom.“ To ju je najviše bolelo. Izigravali su sudiju, porotu i dželata iako nisu znali istinu. Videla je haštag

koji je glasio #otkažiterubilok i mimeve sa svojim licem na kojem su ispisani uvredljivi grafiti. Da li su ovi ljudi shvatali kakvi su licemeri?

Želudac joj se prevrnuo.

Kad je uočila komentar u kojem je pisalo da treba da okonča svoj život, odmah je deaktivirala društvene mreže, smatrajući da je to jedini način da ne poludi. Zatim je pozvala Tajlera, da je možda uteši? Tajler je bio pravi akcioni heroj, na platnu i izvan njega. Poznat po glavnoj ulozi u ratnoj drami *Junaci reke Rapido*, njen verenik je bio pravi miljenik žena i filantrop. Bavio se humanitarnim radom, zbog čega ga je svaki časopis želeo na svojoj naslovnoj strani. Mogao je da ima bilo koju ženu u Holivudu, ali je odabrao Rubi, devojkicu iz Jorkšira s prebivalištem u Njujorku, i bilo je trenutaka kad joj nije bilo jasno zašto.

„Gde si, lepotice moja, baš sam hteo da te pozovem. Kako si? Jesi li dobro? Nije baš najlepší Dan zaljubljenih, a?“ U glasu mu se čula zabrinutost, te su joj suze ponovo navrle.

„O, Tajju, zaista ne mogu da verujem da se ovo događa. Ko bi mi uradio ovako nešto? I zašto?“ jecala je. Paranoja joj je pustila korenje i sumnjala je u sve; pa, ne baš u sve.

„Mogu da zamislim, dušo. Prosto je... surovo.“

„Znam. Ali, što je još gore, ljudi ne žele da mi pruže priliku da objasnim. Jednostavno uzimaju sve sa društvenih mreža kao činjenicu. Nikada ne bih napisala nešto onako odvratno o nekome.“

Zaćutao je, te je šmrknula u nadi da će joj reći kako će navratiti do nje. Zbog natrpanog rasporeda nisu stigli da zvanično isplaniraju Dan zaljubljenih, ali se nadala da će Tajler krišom doći do grada da je poseti, a pošto je znala da je ovde, gajila je nadu da će je nakon svih ovih događaja razveseliti nekim divnim gestom.

I dalje je ćutao, pa je duboko uzdahnula. „Da li... da li si slobodan večeras?“

„Ovaj, pa...“ Zvučao je rasejano. „Šta? Izvini, samo sam proveravao... Važi, važi, bebo. Naravno. Hoćeš do mog hotela? Odsedam u broju 450 u *Plazi*, odmah kod Central parka.“

„Čoveče, apartman u *Plazi*?“

„Samo najbolje za heroja reke Rapido.“ Nasmejao se, ali se u smehu nije čuo humor. Štaviše, zvučao je nezainteresovano.

„Dobro, doći ću. Samo moram do kuće da se prvo istuširam. Da se malo osvežim. Izgledam užasno.“ Nasmejala se dok je zamišljala crne krugove od maskare umrljane suzama. „I Bej Bej panda* bi mi pozavidela.“

„Ej, ti ćeš uvek biti moja prelepa *bej bej*“, zakikotao se Tajler. „Vidimo se uskoro“, šapnuo je senzualno, pa prekinuo vezu.

Rubi je zurila u zatamnjeni ekran i osmehnula se na njegovu šalu, pa ubacila telefon u firmiranu torbu.

Kad se limuzina približila stambenom kompleksu na Aper Ist Sajdu koji je Rubi tokom većeg dela godine nazivala domom, videla je da se ispred ulaza okupila masa. Ljudi su piljili u policajce koji su pokušavali da raščiste gužvu.

Pritisnula je dugme kako bi spustila paravan iza vozača. „Gospode, Filipe. Šta li se ono dešava?“, rekla je kad je ugledala vozačev potiljak. Filip je sa svojom prosedom kosom, oštrom vilicom i opšte dobrim izgledom bio jedna od onih osoba koje obično stoje pred kamerama, a nekada je radio kao kaskader. Ali povreda kičme mu je zaustavila karijeru, te je sad bio vozač poznatih ličnosti.

Nakašljao se. „Ovaj... mislim da ću vas ipak odvesti na neku drugu lokaciju, madmoazel. Ovo vam je trenutno neizvodljivo“, odgovorio je Filip gledajući je u retrovizoru. Godinama je živeo u Sjedinjenim Državama, ali je i dalje imao jak francuski akcenat.

Nasmejala se. „A zašto je ne...“ Ugledala je prvi transparent i krv joj se sledila u žilama.

VRATI SE U BRITANIJU, POKVARENA KUJO!

Videla je loše nacrtanu sliku riđokose žene koja je bila precrtana onim znakom *iks* koji se pojavi u kvizovima kada ponudite besmislen

---

* Panda koja je ranije živela u nacionalnom zoološkom vrtu u SAD. (Prim. prev.)

odgovor. U ovoj situaciji ona je bila taj besmisleni odgovor. A pitanje je glasilo: *Kojoj engleskoj glumici je danas uništena karijera?*

Progutala je knedlu. „Ovaj... da... da, razumem na šta misliš, Filipe. D... da li bi mogao da me odvežeš do *Plaze* kraj Central parka? Verenik mi odseda tamo. Ali... da li bi prvo mogao da pozoveš Valeri i organizuješ obezbeđenje?“, upitala je tiho.

Klimnuo je glavom i uputio joj pogled pun žaljenja. „*Absolument, mademoiselle. Je suis désolé.*“*

„*Merci***“, Filipe“, odgovorila je i ponovo pritisnula dugme kako bi podigla paravan.

Ljudi su oduvek bili divni. Ljubazni i srdačni. Nikada se nije osećala neprijatno u ovom velikom okeanu Amerike... sve do sada. Njen izrazit engleski akcenat bio je drag ljudima, a još od svoje prve uloge dadilje u dečjem filmu je stvorila neverovatne veze. Njena karijera je od tog trenutka počela da cveta i dobila je mnogo ozbiljnih i zapaženih uloga u izvanrednim produkcijama. U medijima se nikada nije pojavila nijedna loša vest o njoj. Veza sa Tajlerom samo je osnažila njeno mesto u srcima filmofila širom sveta, koji su ih smatrali jednim od najlepših glumačkih parova. Zaprošio ju je na samom početku veze, što ju je u najmanju ruku prilično zapanjilo. Učinio je to javno, ni manje ni više nego u emisiji, a iako u tom trenutku nije bila sasvim sigurna da ga *voli*, poneli su je sav taj glamur i drama. A naravno da nije mogla da ga odbije pred publikom u studiju. Od tada je prosto navikla da je sa njim. Bilo je jednostavno, ugodno. Naučila je da ne bude ljubomorna. Bio je neverovatno poznat i često se kući vraćao s mirisom tuđeg parfema ili obraza umrljanih ružem raznoraznih obožavateljki. Ništa neobično, govorila bi sebi.

Iako uobičajeni izlasci nisu uvek bili izvodljivi, uspevali su da odlaze zajedno na mnoštvo crvenih tepiha, na čemu je insistirao Tajler, koji bi uvek hodao ispred nje da bi je navodno zaštitio. Foto-aparati bi blesnuli, a on bi je zaklanjao od objektivu i bacao se pred nju kako

---

* Fr.: Naravno, gospođice. Žao mi je. (Prim. prev.)

** Fr.: Hvala. (Prim. prev.)

bi je „*zaštito od neželjenog izlaganja javnosti, dušo*“. Isprva joj je ovo izgledalo neobično, ali je s vremenom to jednostavno prihvatila kao džentlmenški potez. Ionako je već bila dovoljno izložena javnosti.

Ali sada je shvatila koliko brzo možete pasti u očima drugih; koliko je popularnost krhka. Oduvek je znala da ništa nije *zacrtno u životu*, ali čitava ova propast ju je samo dodatno podsetila na tu činjenicu. Događaji od prethodna dvadeset četiri časa su je dokrajčili. Od odlaska na spavanje sa osmehom na licu dok su obožavaoci na internetu s oduševljenjem govorili o mogućoj nominaciji za Oskara za njen najnoviji film, do buđenja i saznanja da je *navodno* na društvene mreže iznela stavove kakve nikada u životu nije ni zamislila, a kamoli naglas izgovorila. Osetila je mučninu od izlaganja koja su objavljena na njenom nalogu. Nije ni čudo što je narod besan.

Čekala ju je teška borba kako bi dokazala nedužnost. Hakovali su joj profil i to su učinili namerno kako bi joj osujetili karijeru.

Ali pitanje je glasilo: ko je to učinio?

Obezbeđenje je čekalo Rubi kada je stigla ispred *Plaze* u pola šest te večeri, nakon čega su je odveli do lifta za poslugu i bezbedno je dopratili do Tajlerovog apartmana. Dva mišićava i razbacana muškarca stajali su u tišini i stražarili ispred vrata kroz koja je uvedena.

Apartman je ličio na pećinu i bio je obložen raskošnim materijalima, sa detaljima zlatne boje i brokata. Imala je utisak da je prošla kroz kakav portal pravo u edvardijansko doba.

Tajler ju je privukao u zagrljaj. Mirisao je božanstveno i, naravno, izgledao je kao da je sišao sa naslovne strane u bledoplavoj oksford košulji i farmerkama. Zatim ju je odaljio, i dalje je držeći za ramena. „Zaboga, zlato, veoma si bleđa. Sipaću ti piće.“ Odjurio je do bara i nalio joj tečnost boje ćilibara u čašu. „Hteo sam da ti uzmem cveće i praline, ali...“ Nije završio rečenicu, već je ostavio prazninu kako bi je sama popunila odgovarajućim izgovorom.

Skinula je debeli kaput i sela na plišani kauč kraj prozora, izula čizme i čarape, pa zurila u njujoršku panoramu dok je zimsko sunce polako zalazilo. Nebo je bilo boje mandarine i pružalo utisak da će otopiti sneg, ali je Rubi znala da je ova nijansa samo zavaravala; osetila je hladnoću po dolasku, iako je imala utisak da to nije bilo samo zbog vremenskih prilika.

Pridružio joj se i dodao joj čašu. „Pa, šta se to, kog đavola, događa? Je li Valeri saznala nešto?“

Rubi je otpila gutljaj, pa se lecnula kad je osetila vrelinu u grlu. „Ne. Ništa. Ništa ne razumem, Tajju. Nisam zlobnica kakvom me sad smatraju. Nikada ne bih izgovorila one gnusne stvari. Čovek bi pomislio da oni koji me prate dovoljno dugo to znaju. Ali ne, žele da veruju u negativno. Jednostavno je... užasno.“

„Jesi li obrisala objave?“, pitao je i zabrinuto nabrao čelo.

Uzdahnula je i klimnula glavom. „Naravno! Čim sam ih videla. Ali očito je bilo uzaludno. Ljudi su ih slikali i svuda ih proširili.“ Spustila je piće na stočić i zarila lice u šake. „Uništili su me. Niko neće želeti da me angažuje nakon ovoga.“

Tajler je uze za šaku i snažno je stisnu. „Ma daj, nemoj tako. Svakako narednog meseca krećeš sa snimanjem *Devojke i ruže*. Dotad će svi zaboraviti ovo. Veruj mi. Ljudi u Holivudu su neverovatno zaboravni. Otputovaćeš u Los Anđeles i imaćeš utisak da se ovo nikada nije ni dogodilo.“

Podigla je bradu i prikovala ga pogledom. Je li samo pričao uprazno? Ili je zaista verovao u to što govori? Ipak se bavio ovim poslom mnogo duže od nje, pa je verovatno znao kako ovo funkcioniše. „Hvala. Ne znam šta bih sada radila bez tebe, Tajlere Harisone.“ Posegnula je rukom i pomilovala mu obraz.

„O, posramićeš me. Slušaj, ove nedelje me je zapratilo još deset hiljada ljudi, tako da je to super.“

Nije znala kakve je to veze imalo sa njenom situacijom, ali je znala koliko mu je značio status na društvenim mrežama. „O... pa, odlično.“

Približio se i upleo prste u njenu kosu. „A sad, šta kažeš na to da ti malo skrenem misli sa ove zbrke?“ Iskrivio je usne u onaj zavodljivi osmejak s celomca po kojem je bio poznat i osetila je kako joj čitavo telo reaguje. „Mogu i da nam priprelim kupku.“

Sela mu je u krilo i naslonila čelo na njegovo. „Zvuči divno.“

Približio se i ustima joj povukao donju usnu, nateravši je da zadržti dok je prelazio jezikom preko nabujalog mesa. Njegov užitak zbog ovakve reakcije je bio vidljiv ispod nje i pre nego što je stigla da bilo šta izgovori, već ju je podigao i odneo do luksuzne spavaće sobe, spustivši je pokraj kreveta, gde su joj bosa stopala zaronila u debeli,

plišani tepih. Ogroman krevet je imao ukrašeno, izrezbareno zaglavlje, a luster iznad njega bacao je svetlucave šare koje su poigravale po parketu prostrane prostorije. Zaista se ophodio prema njoj kao prema kraljici.

Prenuo ju je iz misli, ali se nije bunila dok je počeo da joj otkopčava belu lanenu bluzu i nežno je ljubio od ramena prema vratu. Polako je sklopila oči dok je uživala u osećaju njegovih usana po svojoj koži. Skinuo joj je bluzu i pustio da sklizne na pod, pa joj skinuo i farmerke.

„Gospode, prava si vizija u belom“, rekao je i odmaknuo se kako bi uživao u prizoru dok je stajala u jednostavnom donjem vešu.

Najednom je osetila nesigurnost, te je rukama prekrila obline dok joj je rumenilo prekrivalo obraze. „Želela sam da se istuširam i presvučem pre nego što dođem. Želela sam da obučem nešto posebno. Ovo je dosadni, svakodnevni donji veš.“

Odmahnuo je glavom dok je polako otkopčavao košulju. „Želim te upravo takvu kako sada izgledaš.“ Kada je ostao samo u boksericama, približio se i obgrlio je, spustivši jednu ruku do njene zadnjice i stisnuvši je. „A sada me poljubi, moja mala engleska ružo.“

Sklopila je oči dok ju je polako i senzualno proždirdao usnama. Pre nego što je i postala svesna činjenice da se pomerila, podigao ju je na krevet i spustio na bujnu, belu posteljину.

Rubi se ujutro probudila u sedam. Nagi Tajler je odšetao pod tuš i ostavio je da se gosti doručkom koji su im doneli u sobu; ispod blistavog poklopca od hroma nalazili su se kroasani, pecivo sa čokoladom i sveže voće, a budući da je ostala sama, navalila je na đakonije i pokušala da proba od svega po malo. Ko šiša dijetu. Tajlerov telefon je neprestano vibrirao, ali je imao šifru, te nije imala predstavu ko to pokušava da ga dobije.

U osam je držala telefon u ruci i čekala da se njena najbolja prijateljica Kiti javi. Rubi je ponovo zaboravila vremensku razliku, ali se, umesto da prekine vezu, molila da se drugarica sažali i javi iako je u Jorkširu bilo trinaest časova i Kiti je sigurno bila do grla u poslu sa dečjim ručkom ili nečim sličnim. Rubi je najviše od svega želela da čuje poznat glas.

Kiti Svinton ušla je u Rubin život još u osnovnoj školi i bila je jedina prava osoba pored njene porodice kojoj je Rubi zaista mogla da veruje. Vesela i mila plavuša bila joj je najbolja drugarica još pre umetničke škole, fakulteta i slave, kada je Rubi bila samo ćerka inženjera i cvečarke i sanjala da postane plesačica njujorškog Vest Enda. Sada je bila Kiti Votson, udata i sa dvoje dece, dvogodišnjom Neli i petogodišnjim Džordžem, a u podmakloj trudnoći sa trećom bebom. Deca su znala Rubi kao teta Ru.

„Rubi! Gospode, jesi li dobro? Umirala sam od brige“, čuo se glas sa druge strane veze.